

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA JUBILEJSKOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 30. siječnja*

2016. [\[Multimedia\]](#)

Milosrđe i misija

Draga braćo i sestre,

dan za danom ulazimo u srce Svete godine milosrđa. Svojom milošću, Gospodin vodi naše korake dok prolazimo kroz Sveta vrata i dolazi nam u susret da zauvijek ostane s nama, usprkos našim nedostacima i našim proturječnostima. Ne umorimo se nikada osjetiti potrebu za njegovim opraštanjem, jer kad smo slabi njegova nas blizina jača i omogućuje nam živjeti s većom radošću svoju vjeru.

Želim vam danas pokazati usku vezu između milosrđa i misije. Kao što je podsjetio Ivan Pavao II.: "Crkva živi svoj istinski život, kada ispovijeda i obznanjuje milosrđe... i kada ljude privodi vrelima Spasiteljeva milosrđa" (Enc. *Dives in misericordia*, 13). Kao kršćani imamo odgovornost biti misionari evanđelja. Kada primimo neku lijepu vijest, ili kada doživimo neko lijepo iskustvo, prirodno je da osjetimo potrebu dijeliti to s drugima. Osjećamo u sebi da ne možemo obuzdati radost koja nam je darovana: želimo je širiti. Pobuđena radost je toliko da nas potiče prenositi je.

Isto bi moralo biti kada susretnemo Gospodina: radost tog susreta, njegova milosrđa, prenositi Gospodinovo milosrđe. Štoviše, konkretni znak da smo doista susreli Isusa je radost koju osjećamo u prenošenju također drugima. A to ne znači "provoditi prozelitizam", to znači dati dar: ja ti dajem ono što me raduje. Čitajući Evanđelje vidimo da je to bilo iskustvo prvih učenika: nakon prvog susreta s Isusom, Andrija je odmah otišao to reći bratu Petru (usp. Iv 1, 40-42), a isto je učinio Filip s Natanaelom (usp. Iv 1, 45-46). Susresti Isusa isto je što i susresti se s njegovom ljubavlju. Ta nas ljubav preobražava i osposobljava nas prenositi drugima snagu koju nam ona daruje. Mogli bismo na stanoviti način reći da od dana krštenja svakome od nas biva dano novo ime osim onog koje su nam već dali otac i majka, a to ime glasi "Kristofor": svi smo "Kristofori". Što to znači? "Nositelji Krista". To je ime našeg vladanja, vladanja nositelja Kristove radosti, Kristova milosrđa. Svaki je kršćanin "Kristofor", to jest kristonosac!

Milosrđe koje primamo od Oca nije nam dano kao neka privatna utjeha, već nas čini oruđima da i drugi mogu primiti isti dar. Postoji neka cirkulacija između milosrđa i misije. Živjeti milosrđe pretvara nas u misionare milosrđa, a biti misionar nam omogućuje sve više rasti u Božjem milosrđu. Dakle, uzмимо zaobiljno naše kršćanstvo i trudimo se živjeti kao vjernici, jer jedino tako evanđelje može dotaći srce osoba i otvoriti ga da primi radost ljubavi, da primi ono veliko milosrđe Boga koji sve prihvaća.